

इन्द्र

“देवदारु स्मृतं दारुभद्रं दार्वान्द्रदारु च ।

मस्तदारुद्रुक्लिमं क्लिभं सुरभूरुहः”)

इन्द्रः, पुं, (इन्द्रस्य द्रुवृक्षः ।) अर्जुनवृक्षः । इत्य-
मरः । कुटजवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥इन्द्रमः, पुं, (इन्द्रस्य द्रुमो वृक्षः ।) अर्जुनवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥इन्द्रनीलः, पुं, (इन्द्रवत् नीलः ।) मरकतमणिः ।
इति हेमचन्द्रः । पाप्ना इति भाषा । (अस्य
परीक्षा यथा, चिन्तामणिघृतवचनम् ।“क्षीरमध्ये क्षिपेत् भीरं क्षीरक्षेत् नीलतां व्रजेत् ।
इन्द्रनीलमितिख्यातं तदाहि रत्नकोविदेः” ॥“क्षचित् प्रभालेपिभिरिन्द्रनीलै-
र्मुक्तामथी यष्टिरिवानुविद्धा” ॥

इति रघुवंशे । १।३।५४। यथा, मावप्रकाशः ॥

अथ इन्द्रनीलगोमेदयोर्नामानि ।

“नीलन्तथेन्द्रनीलश्च गोमेदः पीतरत्नकम्”)

इन्द्रनीलकः, पुं, (इन्द्रनील + स्वार्थे कन् ।) मरकत-
मणिः । इति शब्दरत्नावली ॥इन्द्रपुष्पा, स्त्री, (इन्द्रनीलवत् पुष्पं यस्याः ।) लाङ्ग-
लिकीवृक्षः । इति रत्नमाला । विषलाङ्गला इति
ख्याता । (लाङ्गलिकीशब्देऽस्या विवरणं ज्ञेयं ।)इन्द्रपुष्पिका, स्त्री, (इन्द्रपुष्पैव । कन् ।) कलिकारी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ विषलाङ्गला इति भाषा ।इन्द्रप्रस्थं, स्त्री, (इन्द्रस्य इन्द्रकीलस्य प्रस्थम् इव ।)
राजयुधिष्ठिरनिर्मितनगरम् । अधुना दिल्ली
इति ख्यातम् । (यथा, महाभारते १।२०।२८।“ततः पुरेण शिवे देशे शान्तिं कृत्वा महारथाः ।
नगरं थापयामासुर्देपायनपुरोगमाः ॥

सागरप्रतिरूपाभिः परिखाभिरलङ्कृतं” ॥

“तत्रिपिटपसङ्गांश्च इन्द्रप्रस्थं व्यरोचत ।

मेघवन्दमिवाकाशे विद्धं विद्युत्समारतम्” ॥)

इन्द्रप्रहरणं, स्त्री, (इन्द्रस्य प्रहरणम् ।) इन्द्रस्यास्त्रम् ।
वचम् । इति हलायधुः ॥इन्द्रभेषजं, स्त्री, (इन्द्रं महत् भेषजम् ।) शुण्ठी ।
इति शब्दरत्नावली ॥

इन्द्रमहकामुकः, पुं, (इन्द्रमहं कामयते इति ।

इन्द्रमह + काम + उक्त्वा ।) कुक्कुरः । इति चि-
कायडशेषः ॥इन्द्रयवः, पुं, स्त्री, (इन्द्रस्य इन्द्रवृक्षस्य यवः यवाकार-
वीजत्वात् तथात्वम्) खनामत्वात् तिक्तवीजविशेषः ।

तत्पर्यायः । कलिङ्गम् २ भद्रयवम् ३ । इत्यमरः ॥

शक्राङ्गः ४ शक्रवीजम् ५ वत्सकः ६ वत्सकवीजम् ७
मद्भजः ८ कुटजः ९ कुटजवीजम् १० कलिङ्गवीजम्११ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । शीतत्वम् ।
कफवातरक्तपित्तहरत्वम् । दाहातिसारशमनत्वम् ।ज्वरदोषशूलमूलनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
कुङ्किर विचि इति भाषा । यथा,—

“उक्तं कुटजवीजन्तु यवमिन्द्रयवं तथा ।

कलिङ्गश्चापि कलिङ्गं तथा भद्रयवं स्मृतम्” ॥

इति स्त्रीवे अमरः प्राह ।

“क्षचित्न्द्रस्य नामैव भवेत्तदभिधायकम् ।

फलानीन्द्रयवास्तस्य तथा भद्रयवा अपि” ॥

इन्द्र

इति धन्वन्तरिः प्राह ।

“रेन्द्रं यवं त्रिदोषघ्नं संग्राहि कटु शीतलम् ।

ज्वरातीसाररक्ताशंक्लमविसर्पकुष्ठनुत् ॥

दीपनं गुदकीलाखवाताखण्डेषुलजित्” ।

इति भावप्रकाशः ॥ (यथा, वैद्यकद्रव्यगुणः ।

“तद्वीजं ज्वरजित्तं रक्तपित्तातिसारजित्”) ।

इन्द्रलुप्तं, स्त्री, (इन्द्राद्यां इन्द्रनीलवर्णकेशनां लुप्तं
लोपो यस्मात् ।) केशरोगविशेषः । टाक इति
भाषा । तस्य लक्षणाः ।

“रोमकूपानुगं पित्तं वातेन सह मूर्च्छितम् ।

प्रध्वायति रोमाणि ततः श्लेष्मा सशोषितः ॥

रुण्डि रोमकूपान्तु ततोऽप्येषामसम्भवः ।

तदिन्द्रलुप्तं खालत्वं ख्येति च विभाव्यते” ॥

इति निदानम् ॥ खालत्वं ख्येति च तस्य पर्याय-
कथनम् । तथाच भोजः ।

“तदिन्द्रलुप्तमित्याहुः खल्लो रज्याश्च केचन” ।

कार्तिकस्याह । “इन्द्रलुप्तं श्लेष्मि भवति खालत्वं
शिरोरुहेष्वेव रज्या सवेदनेति आगमस्तत्र नास्ति” ॥

इति तट्टीका ॥ अथेन्द्रलुप्तस्य चिकित्सा ।

“तिक्तपटोलीपत्रस्वरसैर्दृष्टा श्रमं याति ।

चिरकालत्रापि रज्या नियतं दिवसत्रयेष्वेव ॥

गोक्षुरस्तिनपुष्पाणि तुल्यञ्च मधुसर्पिषः ।

शिरः प्रलेपितं तेन केशैः समुपचीयते ॥

हस्तिदन्तमर्तं कृत्वा काशीदुग्धरसाङ्गनः ।

लोमान्यनेन जायन्ते लेपात् पाणितलेष्वपि ॥

यष्टीन्द्रीवरमृद्वीकतैलाज्यक्षीरलेपनैः ।

इन्द्रलुप्तं श्रमं याति केशा सुख्य घना दृढाः ॥

जातीकरञ्जवरणकरवीराभिपाचितम् ।

तैलमधुश्लेष्माङ्गान्ति इन्द्रलुप्तं न संशयः ॥

खुहीपयः पयोऽर्कस्य लाङ्गलीमार्कवो विषम् ।

अजामूत्रं सगोमूत्रं रक्तिका सेन्द्रवारुणी ॥

सिद्धार्थकस्तीक्ष्णागन्धा सम्यगेभिर्विपाचितम् ।

तैलं भवति नियमात् खालित्वव्याधिनाशनम् ॥

खुहीदुग्धादितैलम्” । इति भावप्रकाशः ॥

“केशघ्नस्य चिकित्सान्तु षट्त्रयं हारीतः साम्प्रतम् ।

रुद्धं सपाण्डुरं वातात् पित्ताद्गतं सदाहकम् ॥

कषान्वितं भवेत् स्निग्धं रक्तात्पाकं व्रजन्ति तत् ।

सन्निपातेन सद्रूपं जायते सर्वलक्षणम्” ॥

अस्य चिकित्सा यथा * ॥

“गुडेन सुरसा शुण्ठी मातुलुङ्गरसेन तु ।

केशघ्ने वातसम्भूते धावनञ्च प्रशस्यते ॥ १ ॥

त्रिफलाञ्च वचां शुण्ठीं गुडेनापि प्रेषितम् ।

धावनं कफसम्भूते चेन्द्रलुप्ते प्रशस्यते ॥ २ ॥

पैत्तिके च हितं दुग्धं नवनीतान्वितन्तथा ।

सिताश्रिवाफलं यष्टी पैत्तिके धावनं मतम् ॥ ३ ॥

भङ्गराजरसं स्याद्दं षट्कवेररसन्तथा ।

सौवीरकरसेनापि तिलान् पिष्ट्वा प्रलेपनम् ॥

पश्चात् कार्यं पूरुषेण खानमुष्णेन वारिणा ।

धवाञ्जुनकदम्बस्य शिरीषमपि रोहितम् ॥

काथमेघां शिरोदहून् श्रमयेदिन्द्रलुप्तकम् ।

कुरूवकस्य पुष्येण जपायाः कुसुमेन च ॥

घृष्टस्य चेन्द्रलुप्तस्य कृतमेव निवारणम् ॥

इन्द्र

पैत्तिकानि च लिङ्गानि दृष्ट्वा दुग्धेन धावनम् ॥

शीतलानि प्रदेयानि पैत्तिकेन विधीयते” ॥

“धुत्तूरपत्राणि च मागधीनां

निशा विशालाण्डहृद्यमकुलम् ।

घृतेन युक्तञ्च जलेन पिष्टं

शिरःप्रलेपे क्षतवारणं स्यात् ॥

पित्ते कृते दोषयुते च रोगे

पटोलीपत्रं पिचुमर्दकं वा ।

तथामलक्या फलमेव पिष्ट्वा

घृतेन खण्डेन प्रलेपनञ्च ॥

निवार्यते मस्तकजं क्षतञ्च

शिरोर्त्तिसङ्घान् विनिहन्ति चैतत् ।

गजेन्द्रदन्तस्य मर्सां गृहीत्वा

प्रलेपनं वा नवनीतकेन ॥

तिलार्कभल्लातकदग्धमाष-

क्षारस्य लेपो नवनीतकेन ।

सर्पस्य क्षारस्य तथा प्रयोगः

खल्लाटके केशघ्नं करोति” ॥

इति हारीतः ॥

“तेजोऽग्निवाद्यैः सहकेशभूमिम्

दग्ध्वासु कुर्यात् खलतिन्नरस्य” ॥ * ॥

चिकित्सा यथा चरके ।

“खालत्वे पलिते वल्गां हरिल्लोमि च गोधितम् ।

नस्यैस्त्रैः शिरोवक्त्रप्रलेपैश्चाप्युपाचरेत् ॥

सिद्धं विदारीगन्धाद्यैर्जीवनीयैरुष्यापि च ।

नस्यं स्यादयुतेलं वा खालत्वपलितापहम्” ॥)

इन्द्रलुप्तः, पुं, (इन्द्राद्यां इन्द्रनीलवत् केशनां लुप्तं
नाशो यस्मात् ।) केशनाशरोगः । तत्पर्यायः ।

इन्द्रलुप्तकः २ केशघ्नः ३ । इति राजनिर्घण्टः ॥

इन्द्रलुप्तकं, स्त्री, (इन्द्रलुप्त + स्वार्थे कन् ।) इन्द्रलुप्त-
रोगः । इति भूरिप्रयोगो जटाधरहेमचन्द्रो च ॥

इन्द्रवारुणिका, स्त्री, (इन्द्रवारुणी + कन् + टाप् ।)

इन्द्रवारुणीलता । इति शब्दचन्द्रिका ॥

इन्द्रवारुणी, स्त्री, (इन्द्रं वारयति । इन्द्र + वृ +
णिच् + उन् ।) डोम् लताविशेषः । राखाल लसा

इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । विशाला २ । इत्यमरः ॥

येन्दी ३ चित्रा ४ गवाक्षी ५ गजचिर्मटा ६
मृगोर्वारु ७ पिटङ्गीकी ८ मृगादनी ९ । इतिरत्नमाला ॥ इन्द्रा १० अरुणा ११ गवाक्षी १२
क्षुद्रसहा १३ इन्द्रचिर्मट १४ सुव्या १५ विषघ्नी

१६ गजकथिका १७ अमरा १८ माता १९ सुकर्णी

२० सुफला २१ तारका २२ लक्ष्मी २३ पीत-
पुष्पा २४ इन्द्रवल्लरी २५ हेमपुष्पी २६ क्षुद्रफला२७ वारुणी २८ बालकपिपा २९ रत्नोर्वारुः ३०
विघलता ३१ शक्रवल्ली ३२ विषापहा ३३ अमृता३४ विषवल्ली ३५ । चित्रफला ३६ । इति जटा-
धरः ॥ अपि च ।

“येन्दीन्द्रवारुणी चित्रा गवाक्षी च गवाक्षी ।

वारुणी च परापुष्पा सा विशाला महाफला ॥

श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगोर्वारुर्मृगादनी ।

गवाक्षीद्वयं तिलं पाके कटुरसं लघु ॥

वीर्योष्णं कामलापित्तकफघ्नीहृदरापहम् ॥